

בית שמאי פרק רביעי זבחים

שני חילונים. מדלג כחב וימרו ולא יחללו: אחד פסול נוסף. ואשכחן ביה חילול דכתיב (ויקרא יט) כי את קדש ה' חילל ואחריוהו ויחי אשר הם מקדשים דמבינן מניה כל המוקדשים: מנה בני מלי. ודע אין חיבין עליו מוסר נותר אשכחן שגג בו בדם ונותר אינו חיב

בשני חילולין הכתוב מדבר אחד פסול נותר
ואחד פסול מומאה: חוץ מן הדם כו': מנא
הני מילי ^אאמר עולא אמר קרא יואני נתתיו
לכם שלכם יהא דבי רבי ישמעאל תנא
אמר קרא ילכפר לכפרה נתתיו ולא למעילה
^ברבי יוחנן אמר אמר קרא ייהא הוא לפני כפרה
כלאחר כפרה מה אחר כפרה אין בו מעילה
אף לפני כפרה אין בו מעילה אימא לאחר
כפרה כלפני כפרה מה לפני כפרה יש בו
מעילה אף לאחר כפרה יש בו מעילה ^גאין
לך דבר שנושית מצותו ומועילין בו ולא והרי
תרומת הדשן משום דהוי תרומת הדשן
ובגדי כהונה שני כתובין הבאין כאחד ^דוכל
שני כתובים הבאין כאחד אין מלמדן הניחא
^הלרבנן דאמרי ויהינם שם מלמד ^ושטעונין
גזיזה אלא לרבי דוסא דאמר מותרות ^זהן
לכהן הדיוט ובלבד שלא ישמש בהן ליה"כ
אחר מאי איכא למימר משום דהוי תרומת
הדשן ^חועגלה ערופה שני כתובין הבאין
כאחד וכל שני כתובין הבאין כאחד אין
מלמדן הניחא למאן דאמר אין מלמדן
אלא למאן דאמר מלמדן מאי איכא למימר
תרי ^טמיעוטי כתיבי הכא כתיב ^יהערופה
והתם כתיב ^{יא}ושמו ותלתא קראי כדם למה
לי ^{יב}למיעוטי ממעילה מונרת וממומאה אבל
פיגול לא צריך קרא דתנן ^{יג}כל שיש לו
מתירין בין לאדם בין למזבח הויאין עליו
משום פיגול ודם ^{יד}גופיה מתיר הויאין אמר
רבי יוחנן ^{טו}שלשה כריתות בשלמים למה

טומאת הגוף אינו חייב שמים:
 אמר עולה אחר קרא בו. הא
 עולה לאו הכא איתמר אלא גבי
 מעילה איתמר במס' מעילה (דף יא.)
 וקמיה אין מעלין בדמים והכא (א) מזה
 נראה הני מילי דמתניתין אמר עולה
 כי מעילה אחר קרא לכס ותנא דבי
 ר' ישמעאל לתנא ר' יוחנן אמר
 ואלו מתקנה כלתה קריל לא למעטי
 ונתור אחד למעטי ממעילה וחד
 מעטי ממנומחה: ואני נספיו לכס
 כחולין שלכם שאין בהן
 מעילה: לכפר. ואני נספיו
 ל המונח לכפר (ויקרא י) לכפרה
 תחתי בחורת קדשים ולא למעול בו
 ענין מעילה אין בו דין קדשים:
 דמא (א) נספס הוא בהוייתו אמר:
 ואלו לפני כפרה כי מה נראה
 פסרה אין בו מעילה. דפשיטא לן כיון
 נעשים מנחות אין מעלין בו דמיון
 יצית שיה' בו זרוך גבול לא קרינן ביה
 קדשי ה': אמר ר' דבר בו. הלכך
 י"ב אם תדרשה לך אלא איפכא:
 הרי פרום דרשן. כלל יו (א) מזה
 ממנחה ומזבח את הדשן מלא המנחה
 ומנחה ונתן מחורו לא כס כדכתיב
 ואלו משעו י' שם צמח (א) ואלו נספס
 מתקומן אלאה אסור בהנאה: ובגדי
 והכנס. ארבעה גברים סבין גדול
 כנגדם בהן ילפנין ביה"כ שאסור
 שמתם בו (א) עד דכתיב ופסע
 בגדי הכה וגו' והניחם שם ודרשין
 לתלמד שטעוין גזיה: לפיכך דרשן
 רבי דואק במס' יומא מייבא (א) לרבי
 ר' יוחנן דאמר כשריו בו לכסו (בבבב)

עבודת ה' בהתקדש כל ימות השנה: **ועגלה ערופה**. דלמי וערפו שם יבנים (כ) והיא שם קרא ימירא הוא לומר שתהא שם קבורה (ז) **יון תלדין**. ויון דלא ילדין (ז) ולא מידי דלוי מיינהו האי קרא מי הוילי וזכא למדרשה איפסא למדרשה הכי: **מיטעו** (ז) **כחי**. שער שחן למדין מן: **הערופה**. זו ולא אחרת כח: **ושמו**. והוא שם לתבוא ושמו וזכוי שמו לוי לא ללחם: **כח קרא**. כח לכפר הוא: **למעוטי מנופר**. לכח כשאר (ז) חולין ולא קדשים. כפר לכפרה נחמי קדשים ולא לדבר אחר קדשים אלא בחולין לא ימייחו (ז) עליו משום טומאה. והוא (ז) למעוטי ממעילה כדמין: **לשם כריתות**. אמור אליהם לדורותיהם וגו' (ויקרא כג) והנפש אשר אכל בשר וגו' (סו ז) נפש כי תגע בכל (ז) טומאה אדם וגו' (סו):

ולו והכא מוצא החילוק שהיה חסיה מלא המחסה מן המאכלות הפנימי
לקמח בשלחא מוצא החילוק דכחיי ידו וסמו אלף פנימי מנהל מן משמע
לדמתי דהתם השמע אל מועלין בדשוון הפנימי השמע דשדשוון
לקמח בשלחא מוצא דכחיי וסמו ולכן מזהו לדשן מ"ו חף ללאחר
ולו שמו שלא יסור אלף פנימי מנהל מן דמזהו לדשן שחטה אומר שהדשן
יקום הדשן ופי' שני דיומה ביבולעמי ש' משמע מן קמח דכיי ברש"י
אם תמחר לו מוראה ודמי ימעלו על ש' משמע מזהון שישלכו אלף
מזה מוראה ודמי ילאו מזה מועליהם וי"ל שאני דשון מוצא הפנימי
בדקדושין (דף נה.) דלאחר אין מועל אחר מועל אלף בחמה וכלי שרת
ו"ל דהי ככלל בחמה דהיינו כמו יאמקסנה ללא נפיק לחמין: **משום**
כל חטאת (דף נט.) מאחר יורו ויאמקסנה כדכא: **עגלה ערופה**
ועמדין (פ"ג דף עט.) דמכחיה כי כפרה בקדשים י"ל דס"ל כי ירץ אלף
מ"ו מיוצ' בתיב' קשיא דמח סגי וכן גבי העוס' בפרק כל
חמה לנותר וטומאה סגי נחד מיעוט ולפנין מהדרי מילוי
יעוטא נגזר דוקא אלף משום טומאה וזה חייב כי היכי דאין לו
טומאה מרביעין מאחר שלמד מזה

הבי נרמין (= בשני חילוקין
חזמה לי לעיל [מה]. גבי קדשי
חילול מטומאה הלא חילול טומאה
הנשרפין (פנהדרן דף פג.) משמט
וה

בָּרַשׁ פָּרַק שָׁנִי (דף ע"ו): פֶּסֶח־פֶּסֶח־
הוּא פָּנִי כִפְרָה בְּלֹאֲחֵי כִפְרָה.
 הַקֶּשֶׁה דְּנִמְעִילָה פָּרַק
 וְיֹלֵדן מַעֲטָה (דף ע"ב) אֲמַרְנָן
 הַמְקַדְּשֵׁן דֵּס לְבַחֲמַת קִדְּשִׁים מוֹעֲלִין בּוֹ
 אֲלֹמָה י"ט מַעֲלִיָּה בְּדֵם וְחִזְקִין דִּהֶסֶם =
 מַתְּמִיחִים דְּלָה שִׁיכָא כִפְרָה אֲזֵל לֵאחֲרֵי
 מַעֲטִיבָה אֶף כִּדְּכָרָה אִין מוֹעֲלִין וְאִם
 דִּהֶסֶם = ז' מַנִּי (דף ע"ב) וּמַיְיִת בְּכַרְק
 בִּלְשׁוֹנֵהוּ = י"ט מַתְּמִיחִים אִין מוֹעֲלִין בּוֹ יֵאָל
 לְנַחֲלַת קִדְּשֵׁן מוֹעֲלִין וְיֵאָל מַעֲלִיָּה דִּהֶסֶם
 דְּרַבְּנָן אֲדֹרָם (דף ע"ב) בָּרַשׁ מַעֲלִיָּה (דף ע"ב)
 דְּדִקְדָּק לֵאשְׁכַּחֵי מִי אִיכָא מַעֲלִיָּה (דף ע"ב)
 וְיֵאָל מִיכָא מַשְׁנֵה עוֹד קֶשֶׁה בְּסוּף
 מַתְּמִיחָה (דף ע"ב) גְּבִי מַקְדִּישׁ עוֹלָה
 דְּרַבְּנָן הֵיכָל דְּקֹאֲרֵי שְׁמוֹעֲלִין בֵּה עֵינֵי
 מַתְּמִיחֹת וּפְרָקִין אִין מַדְרַבְּנָן אֲמַרֵּי ב'
 מַתְּמִיחֹת מִזֵּי קֶשֶׁה הֵא אִיכָא מַעֲלִיָּה
 בְּדֵם שְׂהִיִּן דְּרַבְּנָן וְכֵן קִדְּשִׁים שְׂמִינִי
 בְּדֵם מַעֲלִיָּה (דף ע"ב) וְיֵאָל דִּהֶסֶם שִׁשׁ
 מַתְּמִיחֹת דְּלֹאֲרִיחָא מִסּוּם עוֹלָה = דְּבִילִי
 מַיְיִת וְכֵסֶם לִיכָא מַעֲלִיָּה דְּלֹאֲרִיחָא
 בְּדֵם דְּבִילִי מַיְיִת קִטְּיוֹן רֵבֶן מַעֲלִיָּה
 בָּרַשׁ מַעֲלִיָּה אֲקִדְּשִׁים שְׁחָטֵן בְּדֵם
 אֲקִיִּי דְּמַתְּקִין מַתְּקִין דְּמִי וְעַל הַכִּי
 דְּחִיק לֵאחֲרֵי רֵאִיִּי דְּחִקֹּן רֵבֶן מַעֲלִיָּה
 וְאִם = דְּבִילִי מַיְיִת (מ"ב) = בְּמִנִּי
 מַיְיִת מַרְבִּי יוֹחֲנָן קִדְּשִׁים שְׂמִינִי ב' בְּמִנִּי
 חִיִּים הֵיכָא מַפְרֵשׁ דְּרִוּאֵל לְנַחֲלַת קִדְּשֵׁן
 אֲדֹרָם שְׁלָה הֵיכָא מַמְנֵן בִּלְאֵי פְרִיָּין דְּרוּקָא
 אֲדֹרָם וְעוֹד אֲכַמֵּי אֲמַרֵּי ב' מַיְיִת בָּרַשׁ
 מַתְּמִיחֹת מִהֵיכָל אֲקִדְּשִׁים הַכְּלֵלָה (מַתְּמִיחֹת)

ה' לארבעה עשר יום בחדש שבט (דף י"ג) לאמר
ה' מעלה דבר מורה אלז מדרגת איכא
ה' יקרא לז ביה מעלה ולבסוף איה זיה
ולתנו כז' וז' מעלה דמלך קדרון שניה
ה' ארבע שבעה מצות ופועל
ה' כפרה דלזן ק' (דבר) שלז נעשה
קדשים קלים ה'ינו מעוס דלז אקרו
ה'כותה דלזן מועילן ע' שפ' מצות
ה' חזר ידעמה: (דף י"ג) וה' ה'רוב
ה' חטאת (דף י"ג): לישון מנחה הפנימי
ה'ינו מנחה (ה' ה'זכ' מן הקטרת ששקף
ה' שמחה ה'הם דלף בשמחן לז מועילן
ה'זכ' ארבע מושמו מנחמן לז מועילן
מועילן א"כ איכא מנחה לדשן ועל זז
ה' חטאת (דף י"ג) ושמו מנחה ושמו
ה' קרא והסיר אה מוראיה והשליך אל
ה' צדי מלך שהדישון א' אקור שנתנה
ה' (ה'ש' מלך עולת ה'ה' ש' שנתנה
ה' מעבודת דס ממיר מוראיה ונזלה וז'ה'
ה'ילין ע"י מעלה כדמוכב כסוף חטאת
ה' חטאת באחד הבאין מועילן א' פ'
ה'שני (דף י"ג) והא' דלז' כ' פ'
ה' דבר שבעה מצות מועילן כ' פ':
ה' שטות וז'ה' א'פועל שפוטא.
ה' עובדי כוכבים וז'ל' דמוקמת א'
ה' דלזן כהן פיגול י' כהן אסור
ה':

נדרש הכנה את הדם על מנת כי, והדור והקשרים
והנדרש נקשרים, בדמיון חרף הכנה כי: חייבין ע
הנדרש בגלל היצר הדם, או מן החומרים שאף כן
הקומץ והקשרות ומנחת הכנים שטלה כליל, אף
המחירין לחדש ולמנחת חרף עתים משום שיש
הנדרש כל איש אשר יקרב ממנו ורעם אל הקדשים
הנדרש כל מנח כל שם, ונדרשו חרף והנדרש

הבאים כאחד יש כאן בשלמא הריא דתרומת
שה ונמנר מצוהות לא נפקא לן אלא מזהביתם
וני תבויבם, דלאו משום הכי לחדר כתב חסמא
הוה שם לאסמעינן הא גיפיה דאין דאויין עוד
דחוס כול השנה. (גמיות לרי יחא ס.)

ושמו שאסור בהנאה, וקשה לי מאי שני כתובים הם
עשה מצותו, אבל לא רבדני כהונה כל עצמם דעשה
לא עשה מצותו, איכא לא הויל לא רבדני כהונה שני
דעשה מצותו, אלא משה נוסיה בהם דרמבא ודחינן
דיה שנין דראינון הו כלבתי נוסיה אי נמי כלבה דריוני

[illegible]

שני" גוססאות

[illegible]

ליקוטים

מסוג זה: יחידת היסוד היחידה
מסוג ב' יחידת היסוד היחידה.
פי' מסוג דשני' מהסוג ב'
קרא המועדון ב' אף' לאחר
שנעשה מעורב בסיכום היחידה

שם כדומים וכן בתרומת הדשן כח
הדשן נחא דהא ודאי לאחר הריסה
שם, דאי לאו האי קרא הו"א דאבת
והניחם שם דאפי' הוציאה מצותן
לשום עבודה, ואי לאו ה

ג' א מ"י פ"ח מהלכות כלי
המקדש הלכה ה'
ב מ"י פ"י מהלכות רוצח הלכה
ז'

תורה אור השלם

1. וְיִשְׁכַּח הַדָּשִׁיר כִּדְם דְּהֵא
וְהָא נְתִיחוּ לְכֵם לִפְּנֵי הַמִּזְבֵּחַ
לְכָבֵר וְלִפְשִׁיכֵם בְּיָדֵם
וְהָא כְּנֻסֵּי יִצְחָק
2. וְכֵא אֲדִין אֶל אֱלֹהִי מִדֵּי
וְפִשְׁתֵּי אֱלֹהִי בְּיָד הַבֵּר אֲדִין
כִּדְם כְּבֹא אֶל הַדָּשִׁיר וְהֵדִים
שָׁם
3. וְכֵל וְזִקִּי הַעֲלִי דְּהֵא
הָרִיבִים אֶל הַקִּדְרִי יִצְחָק אֶת
יָדֵיהֶם לִפְנֵי הָעֲגֹלָה הַשְּׂרֵפָה
וְהֵדִים כֵּן
4. וְלִכְשׁ הַבְּרִי מִדֵּי דְּהֵא וְכֻסְּכֵם
אֶת וְיִשְׁכַּח הַדָּשִׁיר וְהֵדִים אֶת
הַדָּשִׁיר אֶשׁ תֹּאכַל הָאֵשׁ אֶת
הָעֲגֹלָה לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ וְשָׁמָּה אֶת
הַמִּזְבֵּחַ

וליון השני

היום! ד"ר חרד וכו' ואף לקולא
וכו'. פ"י קדושין ג פ"א תוס'
ד"ר ואשה וז"ל:

מוסף רש"י

[illegible]

אֲרֵנָה נָגִיד לֵבן שֶׁכֶּ"ג וּמִנָּה נֶהֱנָה

[illegible][illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones

Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com